

N^o

49.

CZWARTEK.

27 Lutego. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niderlandy. Kozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

— z Warszawy, —

W Imieniu Najwyższego
ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POLSKIEGO,
&c. &c. &c.

Xiążę NAMIEŚNIK Królewski w Radzie
Stanu.

Zwróciwszy uwagę na bieg spraw konkursowych z Rządów Austryackiego i Pruskiego do załatwienia pozostałych, uznaliśmy, iż środki do zbliżenia ich końca dążące są dwojakiego rodzaju: jedne prawodawcze, drugie porządkowe. Ponieważ pierwsze ulgając obradom izb Sejmowych, w późniejszym dopiero czasie uchwalone być mogą przedsięwzięliśmy spiesznią, iaka jest w mocy naszej, przynieść tymże sprawom pomoc przez użycie środków porządkowych, które się na tem zasadzają, aby iak najwięcej osób pociągnąć do pracy; aby wybór Kuratora powierzyć samym wierzycielom, którym na przyspieszeniu najwięcej zależy; aby nad

pracującymi skutecznym utrzymywać dozór, oraz ich zachęcić do gorliwego działania przez stosowny wymiar nagrody; na przełożenie więc Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. W każdej massie mogą wierzyciele zmienić Kuratora i obrać sobie nowego, bądź z osob do pełnienia tego rodzaju służby w linii sądowniczej usposobionych, bądź innych. W ostatnim, razie, cbowiązanym będzie Kurator wyręczać się w tém, co się dotyczy popierania interessów prawnych, osobami do tych czynności usposobionymi.

Gdyby na Kuratora wybranym został jeden z wierzycieli, w tym razie Sąd do popierania sprawy przeciw temuż kuratorowi iako współwierzycielowi toczący się, wyznaczy szczególnego Kuratora, który wynagrodzonym zostanie z ogólnego funduszu niżej wskazanego.

Art; 2. Naydaley z upłynieniem dwóch miesięcy po ogłoszeniu niniejszego postanowienia, kazdy Trybunał zwoła wierzycieli do wyboru Kuratora przez obwieszczenie

ogólne, wszystkie massy szczegółowo wyrażające, które ma być umieszczone po trzykróć w gazetach Warszawskich i w Dziennikach wszystkich Wojewódzkich.

Sąd wyznaczy terminy stopniowe bliższe dla mass, do których się ubiegają wierzyciele bliżej mieszkający, i gdzie jest mniej wierzycieli: odleglejsze dla mass, do których ubiegają się wierzyciele dalej mieszkający, i gdzie jest więcej wierzycieli.

Będzie utrzymywana lista wybranych Kuratorów i przedstawianiu wierzycielom w następujących terminach, aby z ogólnej liczby usposobionych mogli mieć wiadomość o tych, którzy nie są jeszcze wielością pracy zajęci.

Art: 3. Wierzyciele albo sami albo przez umocowane osoby obierać będą Kuratora większością głosów. Niestawiający w terminie ulegać powinni zdaniu stawiających. Sąd zatwierdzi wybór Kuratora, i rozwiąże wszelkie w tym względzie zachodzić mogące spory ostatecznie.

Art: 4. Terazniejsi Kuratorowie obowiązani są bez przerwy czynności swe odbywać, i dopiero wntczas ustaie ich obowiązek, gdyby zmienionemi zostali.

Art: 4. Jeżeliby żaden z wierzycieli w terminie do wyboru Kuratora wyznaczonym nie stanął, albo gdyby tylko jeden lub dwóch wierzycieli stanęło, wntczas Sąd powierzy ukończenie massy terazniejszemu Kuratorowi albo widząc go już znacznie obciążonego innymi kuratoriami, wyznaczy Kuratora z liczby ogólnej usposobionych, którym przez wybór wierzycieli albo wcale żadna massa się nie dostała, albo w porównaniu mała tylko liczba mass udzielona była.

Art: 6. Uważanemi są jako usposobieni przyjąć powierzone Sądu kuratorye.

- a. Patronowie przy Trybunałach stawiający.
- b. Notaryusze Województwa.

Art: 7. Prócz tego, Trybunały obowiązani są inne w prawie biegłe osoby uważać jako usposobionych Kuratorów, gdyby się wierzycielom podobało ich wybrać, a nawet w niedostatku wyboru mogą ich mianować kuratorami pod następującemi warunkami:

- a. Nie powinni ciż Kuratorowie stawać w innych sprawach, poświęcając się wyłącznie massom konkursowym i likwidacyjnym.
- b. Ubiegający się o podobne kuratorye okazać powinni zdadność, iaka jest przy-

wiązana do funkcji Patrona lub Notaryusza Województwa; szczególniej zaś wymaga się od nich znajomość języka Niemieckiego w Województwach dawniej pod panowaniem Pruskim, a znajomość języka łacińskiego w Województwach dawniej pod panowaniem Austriackim będących.

- c. Ciż Kuratorowie uważani będą co do ich dalszej promocji iako osoby w czynnej służbie zostające.

Art: 8. W Mazowieckiem Województwie obowiązani są Adwokaci w Sądzie apellacyjnym, Mecenasi przy Sądzie Najwyższym stawiający, przyjąć powierzone im przez wybór wierzycieli lub przeznaczenie Trybunału Województwa Mazowieckiego kuratorya, i ulegać będą w tem, co się dotyczy pełnienia obowiązków kuratora, karności Trybunału.

Art: 9. Gdyby wybór wierzycieli nie padł na żadną z osób w art: 6, i 7, i 8. wymienionych, wntczas wybrani przez tychże wierzycieli Kurator w popieraniu interesów prawnych powinien się wyręczać osobami w tychże artykułach wymienionemi.

Art: 10. Zważając na znaczną liczbę nieukończonych jeszcze w Województwie Mazowieckiem spraw konkursowych i likwidacyjnych, i chcąc aby liczba członków Sądu odpowiadała powiększonej liczbie Kuratorów, przydaemy do składu Trybunału Województwa Mazowieckiego dwóch Sędziów do czasu, dopokąd Trybunał potrzebować będzie powiększenia pomocy.

Art: 11. Wyznaczony w każdej massie referujący Sędzia czuwać będzie z urzędu, aby się przepisom dekretu Królewskiego z dnia 15 Lipca 1809 r. we wszystkim stało zadosyć, mianowicie, aby z administracyi massy zdane były rachunki, aby przez wierzycieli ułożony był dalszy sposób administracyi i jej kontrolła, jeżeliby jedno lub drugie w jakim szczególnym wypadku jeszcze dopełnionem nie było, aby Kuratorowie massy tam, gdzieby było niebezpieczeństwo utraty tychże aktywów, jeżeliby windykacya odłożoną została aż do planu dystrybucyi, to jest, do czasu, w którym wierzyciel lub wierzyciele sami zarządzać będą przekazanemi im funduszami.

Jeżeli do massy należą dobra nieruchome, Sędzia referujący czuwać będzie, aby te nie czekając ukończenia massy sprzedanemi były; a w przypadku zachodzących przeszkód lub niemożności sprzedania za przyzwolitą

cenę, aby kurator spiesznie zwołał wierzycieli dla uradzenia właściwych środków, albo wrazie niezgodności, aby rzecz przedstawiona była Sądowi do rozwiązania sporu.

Art: 12. Tenże Sędzia obowiązany jest ciągle z urzędu kontrolować Kuratora masy we wszystkich jego czynnościach, i nie może być odrywany przez powierzenie mu innych obowiązków z miejsca urzędowania. Z tabeli szczególnych podług przepisanej wzoru przez Sędziów utrzymywać się mianych układaną i przesyłaną będzie do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości tabella ogólna wykazująca stan obecny i postęp stopniowy spraw konkursowych i likwidacyjnych. Sędzia dostrzegłszy w którymkolwiek szczególnie niedopełnienie przepisów zwłokę, lub przeszkody, przedstawić to powinien wraz z opinią swą Trybunałowi do decyzji, sam zaś odpowiedzialnym będzie za własne w tym względzie uchybienia, opieszałość lub zwłokę.

Prezydujący Sądu baczną rozciągną oko na referujących Sędziów, aby ściśle dopełniali powierzonego im obowiązku, i również odpowiedzialni będą za własny niedowóz.

Art: 13 Kuratorowie bądź wybrani przez wierzycieli, bądź mianowani przez sąd odbiorą wynagrodzenie odpowiadające ich pracy z funduszu, który się składa podług przepisów paragrafu 4go uchwały Rady Najwyższej tymczasowej Księstwa Warszawskiego dnia 25 Lutego 1815 r. z potrąceń od schedy każdego na pewnych funduszach kolkowanego wierzyciela, Sąd ustanowi ilość tej składki w miarę obfitości masy, a razem i obszerność podjętej dla tej ukończenia pracy, która to składka w żadnym jednak przypadku nie więcej wynosić może nad dwa od sta.

Gdy się w tym sposobie każda masa za podjęte około niej ukończenia prace uiszczy, sąd takowe przez szczególne masy składane należności wniesć zaleci od ogólnego funduszu, z którego każdy Kurator w miarę okazanej około ukończenia wszystkich mu powierzonych mass pilności i gorliwego starania wynagrodzonym zostanie.

Art: 14. Fundusz wynagrodzenia dotąd zbierany rozdzielonym będzie pomiędzy delegowanych Sędziów i Kuratorów, którzy w epoce od daty wspomnionej uchwały pracowali, nie czekając ukończenia wszystkich mass. W tym tedy celu zamknięty będzie obrachunek do dnia 1 Stycznia 1819 roku.

Art: 15. Prezydujący w Trybunale przesyła ten obrachunek do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, i dołącza do niego listę imienną osób zasługujących na wynagrodzenie, przedstawiając obraz czynności każdego i opinią względem wysokości wynagrodzenia. Fundusz dotąd zbierany nie może być całkiem wyczerpany; Prezydujący zatem taki rozdział funduszu zaproponować powinien, aby jeszcze pozostała się połowa na wynagrodzenie ostateczne po ukończeniu wszystkich mass.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości roztrząsnąwszy rapport i opinią Prezydujących w Trybunale, wyznaczy dla przedstawionych osób ilość nagrody, i Trybunały do ich wypłaty upoważni, taką jednak zachowując miarę, aby dla Kuratorów z rozdzielić się mianego funduszu przynajmniej 5 z 6 części przeznaczonemu zostały.

Art: 16. W przypadku zmieniienia Kuratora, Prezydujący Sądu przedstawia dla odchodzącego Kuratora ilość nagrody zastosowaną do odbytych przez niego czynności

Art: 17. Od dnia 1 Stycznia 1819 roku poczynawszy, fundusz wynagrodzenia rozdzielonym będzie co kwartał pomiędzy Kuratorów delegowanych Sądu referujących oficyalistów Sądu, którzy przez swą gorliwość i pracowitość przyczynili się do ukończenia często wspomnianych mass. Rozdzielenie uskuteczniom będzie w sposób przepisany artykułem 15, odkładając zawsze połowę nowo zbieranego funduszu do ostatecznego wynagrodzenia, i przeznaczając summy rozdzielić się mianey 5 z 6 części dla Kuratorów.

W tymże czasie, to jest, co kwartał, przesyłane będą do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości tabellaryczne rapporta o postępie spraw konkursowych likwidacyjnych.

Dopełnienie niniejszego postanowienia i ogłoszenie w Dzienniku Praw Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w *Warszawie* na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 22 mca Stycznia 1819 roku.

(podpisano) *Zajczek.*

Minister Sprawiedliwości

(Podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Bryg:

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Bryg:

(podpisano) *Kossecki.*

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

N I D E R L A N D Y.

z *Bruuxelli*, 12 Lutego.

Jedna z gazet naszych pomieściła w tych dniach artykuł następujący:

»Niektóre dzienniki Paryżkie mówiąc o śmierci Karola IV, Króla Hiszpańskiego, ogłaszają o tym nieszczęśliwym Monarsze szczegóły bez żadney dokładności; które tem łatwiej możemy sprostować, iż ieden z nas miał szczęście przez cztery lata pełnić służbę przy nim, a tym samym bywał z nim zawsze na polowaniu, na przechadzkach, w iego pałacach wiejskich, słowem będąc przy boku iego, wszystkiemu się mógł przypatrzeć i znać należycie wewnętrzne rozrządzenie zamku. »Był on, (mówią wspomniane dzienniki Paryżkie) w młodości swoiey sławny »z nadzwyczajney siły i zręczności. Kru- »szył sztaby żelaza i zatrzymywał koni w »samymp impecie ich biegu. Zostawszy Kró- »lem przez wodną puchlinę w piersiach utra- »cił zupełnie siłę muskularną, którą od przy- »rodzenia był obdarzony, i mieysce dawney »żywosci i wesołości zabrały melancholia »i iednostayność spokoyna. Polowanie i mu- »zyka były iego nayulubieńszymi zabawami. »W kaźdey porze roku wstawał przededniem »i zagłębiał się w lasach z których często »dopiero po obiedzie powracał &c.

»Karol IV nigdy niekruszył sztab żalaza, iak pomienione powiadaią dzienniki; lecz nadzwyczajną dawał widzieć siłę w grze sztab (au jeu des barres), co jest rzeczą w cale różną. Gra ta zależy na rzucaniu do znaczney odległości sztaby żelaza dosyć ciężkiej, i aby w tey grze byźd doskonałym trzeba wiele zręczności i siły. Niemniej też Xiążę ten niezatrzymywał nigdy koni w biegu; lecz wsiadał na nie, i dobrze ieuieźdzał; był on iezeli tak rzec można naylepszym masztalerzem w całym Królestwie, a może i naysmielszym. Będąc ieszcze Xiążęciem Asturyi przebiegł dnia iednego w galop po drodze idącey przez góry Guadarama, z których spad tak był kręty iż za den z orszaku iego nieodważył się puścić za nim. Lecz tę śmiałość Xiążę przypłacił złamaniem ręki; koń iego albowiem spotknął się lecąc z góry i zrzucił Xiążęcia. Co do polowania, to zawsze było nayulubieńszą ie-

go zabawą. Codziem używał tey rozrywki niezważając na żadne odmiany czasu, i w przeciągu całego roku ieden tylko *Wielki Piątek* był od tego wyięty. Zwyczajnie wyruszał z zamku po obiedzie; to iest pół do pierwszey po południu, a powracał dopiero wieczorem. Kiedy zaś iechał cokolwiek daley, wyieźdzał z pałacu między osmą i dziewiętą godziną z rana; lecz to rzadko się trafiało. Poiazdy iego ciągnione mułami musiały w przeciągu siedmiu lub ośmiu minut przebiegać dobrą milę Hiszpańską. Na kaźdey mili nowa była przeprząż, która odmieniała tę co odbyła ostatnią milę. Kiedy Karol IV wstąpił na tron w miesiącu Grudniu 1788 roku, niedoświadczał ieszcze byhaymniey wodney puchliny w piersiach, przeciwnie cieszył się wtenczas zupełnemi siłami i naymocniejszym zdrowiem, i dopiero w roku 1797 pierwszy raz poczuł tę słabość. Karol IV. był wyborym muzykiem i naypierwszym skrzypakiem w całej Hiszpanii; do zupełney wstrzemięźliwości łączzył sposob życia prosty i iednostayny. Co dzień wyieźdzał na polowanie, lub za powrótem przyymował osobiscie a to z wrodzoną sobie dobrocią rozmaite proźby, które mu podawano podczas kiedy przechodził przez salę gwardyi, lub wstepował na schody. Zeszła Królowa tak dalece dbała o zachowanie swojego wpływu nad nim, iż kiedy razu iednego w kaplicy zaunkowey patrzył on był z uwagą na iedną piękność z Grenady, a potem się wypytywał o niey, uważano że piękność pomieniona nazaiutrz odebrała rozkaz, aby w przeciągu 24 godzin razem z matką wyiechała z Madrytu.

R O Z M A I T O Ś C I.

Kapitan Angielski *Godgesson*, odkrył nakoniec źródło Gangezu: Dnia 31 Maia spostrzegł on iak ta rzeka wypływała z szumem z rospadliny iedney ogromney dzikiey skały, pokrytey warstwą sniegu grubości 300 stop. Wierzchołek opoki, u spodu której widział to wspaniałe igrzysko przyrodzenia, wznosi się nad powierzchnią morza 12,914 stop, a wierzchołek góry *Gamallai*, którą Kapitan ten nazwał górą S. Jerzego, domierza 22,240 stop.

W P E T E R Z B U R G U

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEY MŚCI.